

राजरोषपरामृष्टा न तिष्ठत्यपराधिनः ।
 बधेयं खल्विमौ पापौ शत्रुपक्षप्रशंसकौ ॥ १० ॥
 यदि पूर्वेपकारिर्मे न क्रोधो मृडतां ब्रजेत् ।
 अथ वैवस्वतं देवं पश्येतां प्रेषितौ मया ॥ ११ ॥
 गच्छतां लघु दुर्वृत्तौ संनिकर्षादितो मम ।
 उभौ न द्रष्टुमिच्छामि युवामप्रियवादिनौ ॥ १२ ॥
 न युवां कृत्तुमिच्छामि स्मरन्नुपकृतानि वै ।
 आवेतौ कृतघ्नौ तौ मम स्नेहपराशुखौ ॥ १३ ॥
 दुराचारौ परं मूढौ रिपुपक्षप्रशंसकौ ।
 एवमुक्तौ तु सत्रीडावुभौ तौ शुकसारणौ ॥ १४ ॥
 रावणं जयशब्देन प्रतिनन्द्य विनिर्गतौ ।
 अथाब्रवीत् दशग्रीवः समीपस्थं महोदरं ॥ १५ ॥
 उपस्थापय मे शीघ्रं चरमुख्यान् निशाचरान् ।
 ततश्चराः सत्वरिताः प्राप्ताः पार्थिवशासनात् ॥ १६ ॥
 उपस्थिताः प्राञ्जलयो वर्धयित्वा जयाशिषा ।
 तानब्रवीत् ततो वाक्यं रावणो रान्तसाधिपः ॥ १७ ॥
 चरान् प्रत्ययिनः शूरान् भक्तान् विगतसाधसान् ।
 यूयं गच्छत रामस्य व्यवसायं परीक्षितुं ॥ १८ ॥
 मन्त्रेष्वभ्यन्तराः के स्युः प्रीतिं के च समागताः ।
 क्व वत्स्यति निशाम्य कतमेनेष्यते पथा ॥ १९ ॥